

Příloha k protokolu o SZZ č.: .....

Diplomant: Ludmila Rudová

Vysoká škola: PF JU

Aprobace:

Katedra: pedagogiky a psychologie

Vedoucí diplomové práce:

Datum odevzdání posudku: 13.7.2009

RNDr. Naděžda Johanisová, PhD

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název: Výukové programy pro I. stupeň ve vodárenských muzeích

Předložená práce vznikala těžce a dlouho a proces jejího zrodu nebyl snadný pro autorku ani pro vedoucí práce, tedy pro mě. Je však třeba vyzdvihnout píli diplomantky, její vytrvalost a optimismus, s nimiž k práci přistupovala. Oceňuji také, že se mnou průběžně komunikovala a poctivě se snažila zapracovat mé připomínky, třebaže se to ne vždy podařilo.

Po obsahové stránce práce splňuje požadavky, které si ve svém cíli vytkla. Studentka navštívila několik ekocenter, která sama vyhledala a která nabízejí dětem výukové programy na téma „voda“. Svá zjištění adekvátně popsala na str. 27 -34 a využila pro vlastní tvůrčí práci, tedy pro přípravu výukových programů pro I. stupeň na téma „voda“, které prezentuje na str. 45 – 64. Bohužel na aplikaci programu zbylo málo času, programy proběhly proto ve dvou dnech po sobě, a to pouze ve třídě, a málo prostoru zbylo i na jejich reflexi (str. 64 – 67). Zajímavá je v této souvislosti kapitola 2.1.6. na str. 11 -12 (Jak vodu vnímají děti?), kde autorka, která v současné době již pracuje jako učitelka na prvním stupni ZŠ, zjišťovala, co o vodě ví její vlastní třída.

Výukové programy, které studentka navrhla, považuji za realizovatelné a povětšinou za adekvátní 1. stupni, i když některé aktivity (např. kvíz, viz příloha 6) jsou pro děti v tomto věku obtížnější. Pozitivní je, že autorka je v kontaktu se zaměstnanci pražských vodárenských muzeí, kterým byly programy šity na tělo, je tedy naděje, že se realizují v praxi.

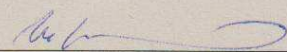
Za slabší část práce považuji teoretickou část (str. 5 – 32), která, ač adekvátně pracuje s literaturou a uvádí zajímavé informace, je poněkud obsahově roztříštěná a ne vždy je jasná návaznost těchto pasáží na část praktickou. Tak např. se zde dozvíme informace o různých

tradicích, spojených s vodou (str. 11 -12), ale již méně např. o současné problematice balené vody, která je pak tématem výukových programů. Naštěstí ale studentka pro čtenáře, který by si její programy chtěl s dětmi vyzkoušet, vypracovala alespoň stručný přehled na toto téma (str. 63 – 64). Chybí také propojení informací o ekologické výchově s obecnou didaktikou a je patrné, že v oblasti environmentální výchovy a environmentálních souvislostí autorka velký přehled nemá. Přesto je třeba ocenit snahu a vývoj autorčina myšlení během několika let, kdy práci psala. V tomto smyslu bych ráda vyzdvihla např. pasáž na str. 18, která opouští od technologického optimismu a poukazuje na to, že tradiční způsoby zpracování splašků byly podstatně udržitelnější, nežli dnes, pokud koncentrace obyvatel nepřekročila určité meze.

Po formální stránce jsem v práci neshledala výraznější nedostatky, kromě chronického problému s titulky u obrázků a citování příloh. U obrázků bohužel chybějí popisy a zdroje. Čtenář je musí pracně vyhledat v seznamu obrázků na str.72. V textu nejsou často ani odkazy na obrázky. Je to škoda, protože obrázky jsou jinak vhodně volené a zdařilé. Podobně u příloh by bylo bývalo vhodnější, kdyby byl zdroj uveden nejenom v seznamu příloh, ale i u každé přílohy zvlášť.

Navzdory těmto připomínkám, které nejsou zásadního rázu, považuji práci za poměrně zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: Velmi dobře

_____
podpis vedoucí diplomové práce

V Brně, dne 13.7.2009

Stupeň klasifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
-----------------------	---------	-------------	-------	-----------